

# У надвечір'ї є своя краса

Днями в Сарнах своє повноліття (18 років) відзначало любительське об'єднання «Надвечір'я». Примемно, що (до речі вже не вперше) розділити святкування Коляди, а разом і річниці об'єднання приїхали гості з Костопільщини (Моквин). Сарненці щоразу їх дуже тепло зустрічають і винагороджують виступи бажаних гостей шквалом аплодисментів. Гостей дуже зацікавила робота об'єднання, вони захотіли дізнатись про нього більше. Сподіваюсь це буде цікаво не лише їм. Ось як усе починалося:

16 січня 2001 р. на базі центральної районної бібліотеки відбулася презентація любительського об'єднання «Надвечір'я». До його складу входили люди різних професій. Об'єднання ставило за мету – привертнути увагу державних органів влади, громадськості до проблем людей старшого віку, подарувати їм радість спілкування, вшанувати людей різних професій з багатим життєвим досвідом, а також передати цей досвід молодому поколінню. Безперечним засновником, ведучою усіх його засідань та зустрічей, першим і беззмінним помічником у його діяльності стала

Марія Іванівна Біжнюк.

На запитання про те, що спонукало створення саме такого об'єднання і як вибрали назву, вона відповіла, що це вийшло зовсім спонтанно – якось під вечір працівники культури без попередження прийшли привітати з днем народження одну літню жіночку, яка працювала прибиральницею в РБК. У цей час у неї за столом мило сиділи за чаєм 4-5 жінок її віку, і в Марії Іванівни вирвалось: «Яке гарне надвечір'я!».

Клуб «Надвечір'я» має свій паспорт, статут, раду, свій гімн – слова і музику написали завідники клубу, серед яких було багато ла-



новитих людей. Малюють і свій девіз – «Хай мудрість наша в дітях проросте». Пізніше ще й утворили вокальний гурт з одноіменною назвою – «Надвечір'я».

Завідники клубу вшановували присутніх в дні професійних свят, ювілеїв. Проводили презентації книг місцевих письменників і поетів (вони також були членами «Надвечір'я»), творчі вечори, конкурси («Жінка клубу» з різними номінаціями, «А ми все знаємо, а ми все вміємо», вишитих рушників, пасок, писанок), їздили до Почаївського центру духовності Західної України, до Рівненського драмтеатру, зворушливою була рубрика «Долі».

На зустрічі запрошували працівників пенсійного фонду, соціальних служб, дистриб'юторів різних компаній, щоб придбати товари повсякденного вжитку, виступали медпрацівники зі слухними порадами і ін. Як годиться – відзначали і свої річниці.

У той час виходила єдина в телевізійному просторі України програма для людей старшого віку «Надвечір'я», з якою сарненці активно співпрацювали – трічі їздили до столиці на запрошення самої Тамари Щербатюк – ведучої – заслуженого працівника культури України. Сарненці там запам'ятались своїми піснями, вишитими рушниками, короваями і вишиванками.

Марія Іванівна вже відійшла від справ. Естафету від неї прийняли молоді керівники – Галина Куришко та Катерина Симончук. Вони не дали сонечку нашого «Надвечір'я» закотитись за обрій, згаснути, беруть традиції, що зародились, коли керівником була Марія Біжнюк. І, як і колись, звідусіль поспішають до міського клубу сивочолі, але молоді серцем люди. Бо ж надвечір'я – це ще не вечір.

**Тамара СТАНКОВА,**  
учасниця «Надвечір'я»,  
член НСЖУ